

[Sigsgaard.]

samfund; de har overtaget mange af det kapitalistiske samfunds idealer og tankegange, og deres borgerliggørelse har medført, at deres vælgere har mistet troen på, at det hele overhovedet kan nytte noget.

Den samme udvikling har fundet sted i Danmark; den har også fundet sted i mit parti. Det er kommet så vidt, at mit partis ordfører kan erklære, at han ingen alternativer kan stille op over for forslaget om indgreb i dyrtidsreguleringen. Man føler sig i det hele taget fristet til at spørge, om hr. Aksel Larsen ikke har forvekslet sine manuskripter og har fået fat i den tale, han egentlig skulle have holdt på vor kongres i morgen.

Han harcelerere over, at venstrefløjen i sidste øjeblik, som han sagde, kom med forslag om ligeløn, mindsteløn, fuld erstatning ved arbejdsløshed. Han ved udmærket, at venstrefløjen, alene venstrefløjen, var i stand til at præsentere alternativer til regeringens politik. Han har selv erkendt sin afmagt her i dag; hans politik har lidt et ynkeligt skibbrud, og han har et tungt ansvar for, at SF har fået så lidt ud af samarbejdet med socialdemokratiet, som tilfældet er.

Hr. Aksel Larsen håner sit eget partis forhandlingsudspil over for regeringen. Det skulle han sidst af alle gøre, han, som erklærer, at han ingen alternativer kunne finde på; han kunne ikke finde på andet end at gribe ind over for lønningerne. Det er kommet så vidt, at hr. Aksel Larsen her i dag har kunnet erklære; at han finder hr. Hilmar Baunsgaards forslag om militære besparelser på et par hundrede millioner kr. urealistisk. Det er forbløffende, at en sådan udtalelse kan komme fra et parti, der hidtil har krævet dansk afrustning. Hvorfor skulle på den baggrund en beskedent militær besparelse, for det er jo det, der er tale om, være urealistisk?

Statsministeren talte om beskæftigelsen. Jeg er naturligvis enig i, at fuld beskæftigelse må være et ufravigeligt politisk mål, men jeg tror ikke, at regeringens forslag vil sikre beskæftigelsen. Dertil behøves der mere langsigtede indgreb, mere præcise indgreb. SF har derfor foreslået, at der sættes ind over for bl. a. eksportindustriens omkostningsniveau, men ikke ved at gribe ind

over for lønningerne. Det er ikke lønningerne, der er årsag til landets økonomiske vanskeligheder, det er helt andre forhold. Jeg har før peget på inflationen og dens væsentligste kilde, jordspekulationen. Her burde der gribes ind, og regeringen havde jo egentlig lovet at gribe ind; man ville stille forslag om nye jordlove. Indtil videre er det blevet til forslag om en ny vandløbslov.

Men også andre erhvervs- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kan jo komme på tale, og vi har foreslået dem. Vi har foreslået differentierede afskrivningsregler, sådan at de eksportindustrier, der har behov derfor, kunne styrkes, og sådan at samfundet kunne få indflydelse også på de private investeringer. Vi har foreslået større beløb til eksportkreditter og garantier. Vi har foreslået gunstige lånemuligheder for den særlig udsatte eksportindustri i lighed med den ordning, som skibsværfterne har fået. Vi har foreslået indgreb over for den høje rente gennem indførelse af en afgift af tillægsbelåningen i fast ejendom. Vi har foreslået væsentlige besparelser på statsbudgettet ved nedskæring af militærbudgettet, og vi har stillet en række andre forslag. Det var vort alternativ. Kunne regeringen ikke acceptere det, og det blev afvist som alternativ, ja, så kunne man selv have stillet andre forslag. Man vidste, at vi ville have overvejet sådanne andre forslag meget positivt. Vi ville være gået vidt for at opnå enighed mellem S og SF i denne situation, men regeringen stillede ikke andre forslag. Den nøjedes med at afvise vore forslag og ultimativt holde fast ved sine egne. Man vidste, at vi ikke kunne acceptere indgrebet i dyrtidsreguleringen. Alligevel kørte man frem med sine forslag; kørte frem direkte imod et valg.

Hvad er formålet? Er det kun at få SF under åget, at få SF udslettet, så man igen kan komme i gang med det trygge samarbejde med de borgerlige partier? Er det ganske særligt de bevidste socialister i SF, man er ude efter; eller er man også betænkelig ved de dårlige resultater af den førte politik, ved renten, som er rekordhøj i forhold til alle andre lande, ved den vigende beskæftigelse, ved det dalende efterspørgselspres også på hjemmemarkedet? I en situation med dalende efterspørgselspres, vil